

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפֹאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

תשפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודיו, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

עֲצַתּוֹ אֱמוּנָה

- א. מה עדיף, שאסע לאומן או ליבנאל?.....
ב. איך עושים שמחות בלי כאב לב וחובות?.....
ג. מה אני עושה שאכא שלי רק גוער בי?.....
ד. מה אני עושה כשאשתי לא מפסיקה לצעוק על הילדים?.....

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. רבינו משלם לאלו שעוזרים לו.....
ב. כשנזהרים בכבוד אחרים, מצליחים.....
ג. יישר פח שהחיות כל כך הרבה משפחות בשפע של אוכל.....
ד. זה נוצץ ובוהק, אכל הסוף מר מאד.....
ה. אנחנו עוברים בדורות שלנו נסיונות מאד גדולים.....
ו. כבר מתכוננים לגסע לאומן על ראש השנה.....
ז. הדרך החדשה שמובילה לדרך הישנה.....
ח. לא להקשיב ליצר הרע שרק רוצה לשבר את האדם.....
ט. הכתרת הדין ומורה צדק.....
י. לא מפסידים שידוך אם מתנהגים ביראת שמים.....
יא. לא לעזב את החשק וההתלהבות של הנחלת ההתקבצות.....

ת'פתח ש'ערי ב'ית פ'יגא ..... יג
 יישר פח על העזרה בבית הספר בית פיגא בכזו מסירות..... יד
 מורות שאוהבות יהדות..... יד
 להראות לנוער את היפי והנעם של להיות יהודי ..... טו
 כולם עובדים קשה, אשרי מי שעובד עם דברים קדושים ..... טו
 ההורים מאד מרוצים מהעבודה שלכם ..... טז
 אין דבר גדול יותר אצל הקדוש ברוך הוא מלהחיות בני ישראל... טז
 עשר השנים של "בית פיגא", נשארת לזכותכם לתמיד ..... טז
 אנחנו שמחים שאתם חוזרים להיות מורה ..... יז
 הצניעות שלכם היא דגמא לתלמידות ..... יח
 כשמתנהגים כמו שצריך האישה נהפכת לעזר ..... יח
 להזמין את המשפחה והמכרים להופעה "הבנים שנתחלפו" .... יט
 תזהר את מי אתה מכניס לביתך ..... יט

מה עדיף, שאסע לאומן או ליבנאל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור מבגר, אני כבר מצפה שנים רבות לשידוך שלי, כבר נסיתי כל כך הרבה דברים וסגלות, אבל בנתיים אני לא רואה את הישועה שלי. אני משתדל להתנהג ביראת שמים ולחזור בתשובה, כבר חפשתי את כל מי שאני צריך לבקש ממנו סליחה, אני אומר כל יום קרבנות הנשיאים ותקוץ הכללי, בשנה שעברה למדתי מסכת תענית כל יום מט"ו באב עד ראש השנה, אני מבקש ושר להשם יתברך בשפת האם שלי, אני משתדל ללמוד ח"י פרקים משניות מפעם לפעם, אני משתדל ללמוד קצת גמרא, אבל בנתיים שערי שמים נעולים.

עכשיו אני חוסד כסף לכרטיס טיסה, למרות שאני לא יכול לנסע על ראש השנה לאומן, אני לפחות רוצה להיות באמצע השנה, השאלה שלי היא מה עדיף שאעשה, עדיף שאסע לאומן אל רבינו, או ליבנאל כדי לומר שם את כל ספר התהלים בציונו של מוהרא"ש?
ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, 'מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

עדיף שתסע לשני המקומות, גם לאומן וגם ליבנאל; כי כשצריכים ישועה כסף הוא לא מניעה, עושים הכל בעולם מה שרק אפשר לעשות - עד

שְׁמַקְבָּלִים אֶת הַיְשׁוּעָה.

אָסוּר שְׁכַסֵּף יְהִי מְנִיעָה מִלְּנַסֵּעַ לְאוֹמֵן וּלְיִבְנָאֵל וְכַמוֹ כֵּן לְמִקְוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים אַחֲרֵים ; אִם אֵין לָךְ כֶּסֶף תְּלַוָּה, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שְׁמַתָּר לְלוֹוֹת כֶּסֶף כְּדִי לְנַסֵּעַ לְאוֹמֵן. אֲפִילוֹ שְׁמוֹהֲרָא"ש הִזְהִיר אוֹתָנוּ בַּחֲמֶרָה רַבָּה לֹא לְלוֹוֹת כֶּסֶף, בְּכָל זֹאת אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש שְׁמַתָּר לְלוֹוֹת כֶּסֶף וְשֶׁאֵכֵן יְלוּוֹ כֶּסֶף כְּדִי שְׁיִוְכְלוּ לְנַסֵּעַ לְצִיּוּנוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ, רַבֵּינוּ דוֹאֵג לְהוֹצֵאֹת הַנְּסִיעָה, רַבֵּינוּ אָמַר בְּמִפְרָשׁ: "אֲנִי דוֹאֵג לְהוֹצֵאֹת הַדֶּרֶךְ שְׁלָכֶם, שֶׁל הַדֶּרֶךְ אֵלַי וְהַדֶּרֶךְ חֲזוֹר".

עֲכָשְׁיוֹ לֹא שִׁיךְ לְנַסֵּעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַגְּבוּלוֹת סְגוּרִים, אֵין כְּנִיסָה לְאַזְרְחֵי חוּץ, עֲכָשְׁיוֹ אֶפְשָׁר לְנַסֵּעַ רַק לְאוֹמֵן אֶל רַבֵּינוּ ; סַע קוֹדֵם לְאוֹמֵן וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד - שְׁתַּסַּע לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תַּתְּחִזֵּק, אֵל תִּאֲבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת ; גַּם עֲבוּרְךָ יֵשׁ שִׁידוּךָ, מוֹכְנָה לָךְ בַּת זוּג עוֹד לְפָנַי שְׁנוֹצְרֶת ; תִּשְׂאָר חֲזֵק עִם הָאֲמוּנָה שְׁלָךְ בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ פַעַם וְשׁוּב פַעַם וּפַעַם שְׁלִישִׁית וּפַעַם רְבִיעִית וְאֶלְךָ פְּעָמִים - עַד שְׁתַּקְבַּל אֶת הַשִּׁידוּךְ שְׁלָךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ עוֹשִׂים שְׁמֵחוֹת בְּלִי כָּאֵב לִב וְחוֹבוֹת ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר כַּח עַל כָּל הַחִיּוּק שְׁאֲנִי מִקְבַּל מִמְּכֶם.

אֲנִי רוֹאֶה דְּבַר מְעַנֵּנִי; כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה עֲסָקָנִים מְנַסִּים לְעוֹזֵר לִיהוּדִים שְׁיִוְכְלוּ לַעֲשׂוֹת שְׁמֵחוֹת מִתּוֹךְ שְׁמַחָה, שְׂלֹא יִצְטָרְכוּ לְפוֹל לְחוֹבוֹת כְּבִדִּים כְּשִׁמְחָתָנִים יְלָדִים, מְנַסִּים כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה סוּגֵי עֲצוֹת וְתַקְנוֹת, אֲבָל זֶה לֹא מְצָלִיחַ לְגַמְרֵי כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. לֹא מִזְמַן יְחִידִים רְצוּ לְקוּם בְּעֲצָמָם לְהַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת שְׁמֵחוֹת עִם שְׁכָל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל זֶה לֹא הַצְּלִיחַ, אֲנָשִׁים לֹא נִעְנְוּ לָזֶה. אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה כֵּן מְצָלִיחַ בְּקַהֲלָה שְׁלוֹ לְהוֹרִיד אֶת הַסֵּטְנֶדֶרֶט הַגְּבוּהָ,

אתם בן מצליחים בתקנות שלכם, המחוננים לא מחפשים לעקף את התקנות, אתם עומדים בזה בעז, השאלה שלי היא איך עושים את זה? מהו ההצלחה שטמון מאחורי זה? האם יש תקנה שגם אחרים יוכלו לחקות זאת אחרי כל כך הרבה נסיונות כושלים? אני פשוט חושב איך אוכל להסתדר בתקנות של ילדי, אני רועד מחובות.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת עקב, ט"ז מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

נגעת בנושא כאוב; כשמגיעים לדבר על כספים שמוציאים בשביל

שמחות זה מאד כואב.

להוציא כסף על שמחות זה משהו שלא מתקבל על הדעת, השכל לא

מכיל את זה, שומו שמים מה שקורה בימינו; ההוצאות הגדולות שההורים

עוברים כשעורכים שמחה, מיד בהתחלה בסגירת השידוך, עוד לפני

הפסיעה הראשונה - כבר נעשים בעל חוב של אלפי דולרים השם ישמרנו.

זה הורס את המתננים, מתננים הופכים לבעלי חובות כבדים; במקום

לשמוח בשמחתם - הם מתהלכים בדאגה מאיפה הם יכולים להשיג את

הסכומים הגדולים שעולה להוביל את הילד מתחת לחפה, הם נחלים השם

ישמרנו, הלב האנושי לא יכול לסבול זאת, הוא מפסיק לפעם; לצערנו

שומעים כל כך הרבה ספורים על מתננים שמתמוטטים בעת שמחתם השם

ישמרנו.

זה גם גורם שלא יעשו שדוכים לילדים; הורים מפקירים את הבנות,

שולחים אותן לעבוד במשרד כדי שהן יביאו הביטה כסף בשביל שמחות

יקרות, בשביל דמיונות וכבוד מדמה; מעדיפים לחפות ולא לעשות שדוכים

כדי שיוכלו לחתן כמו אדם עשיר, מאשר לעשות מה שטוב לילדים, לעשות

את רצון השם.

זה מה שאנחנו עושים בשנים האחרונות, אנחנו מתננים את ילדינו

בַּחֲנָם, זֶה לֹא עוֹלָה כֶּסֶף מִתְחִלַּת הַשִּׁידוּךְ עַד אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה, הַכֹּל בְּכֹל מִכֹּל כֹּל יוֹצֵא שֶׁבַע שְׁמוֹנֶה אֶלֶף דּוֹלָר; זֶה לֹא דָבָר חֲדָשׁ, מוֹהֲרָא"ש הִנְהִיג כֹּךְ לִפְנֵי עֲשָׂרוֹת שָׁנִים בְּיַבְנָאֵל - עִיר בְּרִסְלָב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁיֻכְלוּ לַחֲתֹן בַּחֲנָם. מוֹהֲרָא"ש מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ, הִקְדִּישׁ אֶת חַיָּיו בְּשִׁבִיל זֶה, הוּא נִחְלָה בְּגִלְל זֶה; הוּא בָּנָה אוּלָם מִתַּחַת לְבֵית הַמְדֻרָשׁ הַגְּדוֹל בְּיַבְנָאֵל כְּדֵי שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יוּכְלוּ לַחֲתֹן בַּחֲנָם. לֹא מִבְּקָשִׁים כֶּסֶף עַל הָאוּלָם; הַסְּעוּדָה נִעְרַכְתָּ עַל יְדֵי מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הַקְּרוֹבִים וְהַמְּכָרִים מִבֵּיָאִים אֶת הָאוּכָל, כֹּל אֶחָד מִשְׁהוּ אַחֵר; אֶחָד קוֹגֵל, הַשְּׁנֵי קֶצֶת אֲרֻז, שְׁלִישֵׁי מַעֲט אֲטָרִיּוֹת וְעוֹגוֹת, זֶה בַּחֲנָם לְגַמְרִי, עֲשָׂרוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חִיתְנוּ שֵׁם בְּמִשְׁפָּךְ שָׁנִים אַרְכּוֹת, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יָכְלוּ לַחֲתֹן אֶת הַיְלָדִים בְּלִי חוֹבוֹת, בְּלִי דְאָגוֹת, בְּלִי פְלוֹם; לֹא צָרִיךְ לָלוֹת, לֹא צָרִיךְ לְדָאג, לוֹבְשִׁים אֶת הַשְּׁטְרֵימָל וְאֶת הַקְּפוּטָה, וְהוֹלְכִים בְּלֵב שְׂמִחָה לְשִׂמְחָה.

עַד שֶׁהִגִּיעַ הָרַב הַמְּמַנֶּה מִטַּעַם הַמְּדִינָה הַצִּיּוֹנִית בְּיַבְנָאֵל, הוּא הִתְחִיל לְהִלְשִׁין עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ - וְאֵז הַכֹּל נִעְצָר, הָרַב הִזִּה הַפְּרִיעַ לְכָל דָּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה; מֵה שְׁמוֹהֲרָא"ש עָשָׂה - הוּא הִחְרִיב, לֹא הִיָּה דָבָר בְּיַבְנָאֵל שֶׁהוּא לֹא הַפְּרִיעַ בוּ; הוּא רַב שֶׁל כֶּסֶף, הַמְּדִינָה מְמַנֶּה "רַבָּנִים" בְּכָל הַכְּפָרִים וְהַעָרִים שֶׁכְּפוּפִים לְמְדִינָה הַצִּיּוֹנִית לְעֻקּוֹר אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל; מֵאֵז הַפְּסִיקוּ לְעַרְףְּ שְׂמִחוֹת בְּיַבְנָאֵל, לֹא חֲרוּנָה מִתְחִילִים שׁוֹב לְעַרְףְּ שְׂמִחוֹת בַּחֲנָם.

כְּשֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאַמְרִיקָה רָאוּ אֶת עֲצָמָם עִם בָּנִים וּבָנוֹת בְּגִיל הַשִּׁידוּכִים, רָאִינוּ מֵה מְצַפָּה לָנוּ, הַרְגָּשְׁנוּ שְׁעוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ מוּבָלִים לְשִׁחִטָּה, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהִתְחִיל לַחֲתֹן, אֲנַחְנוּ לֹא נוּכָל לְסַבּוֹל אֶת זֶה; אֵז הִחְלַטְנוּ שְׂאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְעֲשׂוֹת מֵה שְׁמוֹהֲרָא"ש לָמַד אוֹתְנוּ כֹּל הַשָּׁנִים, חִקִּינוּ מֵה שְׁמוֹהֲרָא"ש תִּקֵּן בְּיַבְנָאֵל וְאֲנַחְנוּ עוֹרְכִים חֲתָנוֹת בְּיִשְׁבָּה בַּחֲנָם לְגַמְרִי.

כֹּל אֵלוֹ שְׂמִשְׁתַּתְּפִים בְּשְׂמִחוֹת בְּיִשְׁבָּה אוֹמְרִים בְּפֹה מְלֵא: "מֵה חָסַר בְּשְׂמִיחָה הַזֹּאת? לָמָּה הָרַב שְׁלִי לֹא עוֹשֶׂה כֹּךְ? לָמָּה הִקְהִלָּה שְׁלִי לֹא עוֹשֶׂה כֹּךְ? לָמָּה שְׁלֵא נִשְׂמַח בְּשְׂמִחוֹת שְׁלִי יְלַדְנוּ?" זֶה קוֹשֶׁיָה שְׁכוּלָם שׁוֹאֵלִים וְזוֹ בְּאֵמַת

קִשְׂיָה גְדוּלָה, לָמָּה שְׂאֲנָשִׁים יִסְבְּלוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה סִבָּל וַיִּגְיַעַה כְּשֶׁעוֹרְכִים
שְׂמַחוֹת! ?

אֲפִילוֹ הוֹרִים שְׂכָן יֵשׁ לָהֶם כְּסָף גַּם לָהֶם אָסוּר לַעֲשׂוֹת מֵה שֶׁהֵם רוֹצִים;
אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, יֵשׁ לָנוּ תוֹרָה שְׂאוּמֶרֶת לָנוּ מֵה לַעֲשׂוֹת. אִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ כְּסָף
זֶה עֲדִיין לֹא מִצְדֵּק לְבִזְבוֹז אֶת הַכֶּסֶף עַל מַעַט כְּבוֹד, עֲדִיף שְׂיִתָּנוּ אֶת הַכֶּסֶף
לְצַדֵּקָה, עֲדִיף לְקַחַת אֶת הַכֶּסֶף שְׂחֻסְכוּ וְלִתֵּת אוֹתוֹ לַזּוּג כְּדִי שְׂיִוְכְלוּ לַחֲיוֹת
בְּמִנוּחַת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהֵם לֹא יִצְטָרְכוּ יוֹם אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה לְפַל לְמִרוּץ שֶׁל לְכַסּוֹת
אֶת שְׂכַר הַדִּירָה שְׁלָהֶם וְכוּ'.

אֲשֶׁרֵי אֵלֹו שְׂיֵשׁ לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת, הֵם לֹא מִשְׁתַּטִּים בְּשְׂמַחוֹת יְקָרוֹת, הֵם
נִגְשִׁים לְשִׂמְחָה בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין; הֵם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל הַחֻסְדִּים, הֵם חַיִּים בְּשִׁבִיל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; הֵם יִזְכוּ לְרֵאוֹת נַחַת אֲצֵל
הַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים שְׁלָהֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה שְׂאֲבֵא שְׁלִי רַק גּוֹעֵר בִּי ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֶה שׁוּב לְהוֹדוֹת עַל הַשִּׁיעוּרִים הַיְקָרִים שְׁלָכֶם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם
הַרְבֵּה הַצְלָחָה וְסִיעָתָא דְשְׂמַיָא.

לְאַחֲרוֹנָה נִסְעָתִי עִם אֲשֶׁתִּי לְחַפְשָׁה בְּאִיזָה מְקוּם, וּכְשֶׁאֲבִי שָׁמַע עַל זֶה הוּא נִתְקַף
בְּכַעַס גְּדוֹל, הוּא מָחָה נְגָדִי בְּפָנַי כָּל אַחִי וְאַחִיוֹתִי, וְהִתְקַשֵּׁר אֵלַי וְצַעַק עָלַי שְׂאֲנִי מְשַׁנָּה
מִמְסַרְתַּת הָאֲבוֹת, אֲנִי חוֹטֵא וּמְחַטֵּיא וְאֲנִי הוֹלֵךְ בְּעֲצַת אֲשֶׁתוֹ שְׂיִוְרֵשׁ גִּיהֵנוּם.

בְּגִלְל שְׂאֲנִי אָדָם טוֹב בְּטַבְעִי הַתְּקַשְׁרָתִי אֵלָיו לְפִיִּס אוֹתוֹ, אֲמַרְתִּי לוֹ שְׂלֹא יִדַּעְתִּי
מִהִמְסַרְתַּת הַזֹּאת, הוּא אָמַר לִי שֶׁהוּא בְּאֵמֶת לֹא כּוֹעֵס עָלַי, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹעֵס
עָלַי.

אֲשֶׁתִּי כָּל הַזְּמַן אֲמַרָה לִי שְׂאֲתַעֲלֵם מִמֶּנּוּ, אֲנַחְנוּ נְשׂוּאִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם וְאֲנַחְנוּ לֹא

צְרִיכִים לְתֵת דִּין וְחֶשְׁבוֹן. אֲבָל אֲנִי מֵאֵד לְקַחְתִּי לִלְב אֶת הַסְּפוּר, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת טוֹב וְיִרְאֵה שְׁמִים, בְּרִרְתִּי לִפְנֵי שְׁנִסְעֵתִי אִם זֶה מְקוֹם כָּשֶׁר, וְכֵן הִלְאֵה. וְאֲנִי מֵאֵד רוֹצֵה לְהִמְשִׁיךְ לְקַיִים כִּיבוּד אֵב וְאִם כְּמוֹ לִפְנֵי כֵן, אֲבָל אֲנִי מֵאֵד מִבְּלָבֵל וְכָאוּב.

אֲנִי עוֹזֵר הַרְבֵּה לְהוֹרִי בְּכֶסֶף, אֲבִי לֹא יוֹדֵעַ מִכֶּדֶד רַק אֲמִי, אֲבָל אֲנִי לֹא מְקַבֵּל שׁוֹם תּוֹדָה, רַק גְּעֵרוֹת.

אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִבְהִיר לִי מֵעַט אֶת הָעִנְיָן, אוֹדָה לְכֶם מֵאֵד.

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל.

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת עֵקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... נִרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רוֹאִים מִהִמְלִים שְׁלָךְ שְׁאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה כִּיבוּד אֵב וְאִם ; אַתָּה חוֹשֵׁב

שְׁכַבּוּד אֵב וְאִם זֶה צְחוּק.

לְצַעֲרֵנוּ אֲנַחְנוּ חַיִּים בְּעַקְבֵּתָא דְּמִשְׁיחָא, הַמְּצַב הוּא מִמֶּשׁ כְּפִי שְׁחִכְמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ מֵרֵאשׁ, אִיךָ יִרְאֵה לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ (סוֹטָה ט:): "בֵּן מְנַבֵּל

אֵב, בַּת קָמָה בְּאִמָּה, כְּלָה בְּחַמְתָּה", מְזוֹלְזָלִים בַּהוֹרִים, לֹא יוֹדְעִים שְׁזֵה מְצוּהָ

מֵאֵד חֲמוּרָה, אֲצֵל חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְצוּת כִּיבוּד אֵב וְאִם נִקְרְאת (ירושלמי פאה א,

א): "חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת", כִּיבוּד אֵב וְאִם הוּא מִהִמְצוּוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר

שֶׁהֵשֵׁם צְוָה לָנוּ; עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (ירושלמי קידושין

א, ט): "רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אוֹמֵר, גְּדוֹל הִיא כִּיבוּד אֵב וְאִם שְׁהַעֲדִיפוּ הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכְּבוֹדוֹ". שְׁנִכְבֵּד אֶת הַהוֹרִים יוֹתֵר מִמָּה שְׁמִכְבֵּדִים אֶת

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ.

כָּל הַכְּבוֹד שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְהוֹרִיךָ בְּכֶסֶף וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל תִּזְכּוּר שְׁזֵה לֹא

שְׁוָה כְּלוּם אִם מִתְחַצְּפִים אֲלֵיהֶם. חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (ירושלמי

פאה, ט): "יֵישׁ שֶׁהוּא מֵאֲכִיל אֶת אֲבִיו פְּטוּמוֹת", לְפַעְמִים יֵישׁ בֶּן שְׁמִכְלֵל אֶת

אֲבִיו, הוּא מִבִּיא לוֹ לְאָכוֹל אֲנָזִים מִפְּטָמִים, "וְיִוְרֵשׁ גִּיהֵנָם", וּבְכָל זֹאת הוּא

יִכְנֵס לְגִיהֵנוּם, "וְיֵישׁ שֶׁהוּא מְטַחֵנוּ בְּרַחֲיִים", לְעַמְתּוֹ יֵישׁ בֶּן שְׁגוֹרָם לְאֲבִיו

לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת, "וַיִּוְרַשׁ גֵּן עֵדֶן", וּבִזְכוּת זֶה הוּא נִכְנָס לְגֵן עֵדֶן. כְּמוֹ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהָיָה, מַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שֶׁהָיָה מֵאֲכִיל לְאָבִיו תְּרַנְגוּלִים פְּטוּמִים, פַּעַם אַחַת אָמַר לוֹ אָבִיו: "בְּנִי, הֲלָלוּ מִזֵּינ לִךְ?" אָמַר לוֹ: "זָקֵן, זָקֵן, אֲכַל וּשְׂתוּק, שֶׁהַכְּלָבִים אוֹכְלִים וְשׁוֹתְקִים!" נִמְצָא מֵאֲכִיל אֶת אָבִיו פְּטוּמוֹת, וַיִּוְרַשׁ גֵּיהֶנֶם, יוֹצֵא מִזֶּה שְׂאִיִן הֵכִי נָמִי, נִכּוֹן שֶׁהוּא נוֹתֵן לְאָבִיו אוֹכֵל, אֲבָל בְּסוּף הוּא יִכְנָס לְגֵיהֶנֶם, כִּי הוּא מְדַבֵּר בְּחֻצְפָּה.

וַיֵּשׁ גַּם אֶחָד שֶׁלֹּקַח אֶת אָבִיו לְעִבּוֹד עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת וּבִזְכוּת זֶה הוּא יִכְנָס לְגֵן עֵדֶן, אִיךָ זֶה יִתְכַּן? כְּמוֹ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהָיָה, "מַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שֶׁהָיָה טוֹחֵן בְּרַחִיִּים, שֶׁלַח הַמֶּלֶךְ לְהִבְיֵא טוֹחֲנִים לְעִבּוֹדָתוֹ, אָמַר לוֹ לְאָבִיו, אֲבָא, הַכְּנִס וּטְחֵן תַּחְתִּי וְאֲנִי אֶלֶךְ לְעִבּוֹדַת הַמֶּלֶךְ, אִם יִגִּיעַ לְיָדֵי בְּזִיוֹן, אֶתְבַּזֶּה אֲנִי וְלֹא אֶתָּה", [אוּ כְּפִי שֶׁרַש"י אוֹמֵר (בְּבַלִּי קִדּוּשֵׁין לֵאמֹר): "וְאֲנִי אֶלֶךְ תַּחְתִּיךָ לְעִבּוֹדַת הַמֶּלֶךְ שְׂאִיִן לָהּ קִצְבָּה"], "נִמְצָא מִטְחִינֵנוּ בְּרַחִיִּים, וַיִּוְרַשׁ גֵּן עֵדֶן", רוֹאִים מִכָּאן שֶׁלֹּא מִסְפִּיק לְעִזּוֹר לְאֲבֵא רַק עִם כֶּסֶף, כִּי אִם מְדַבְּרִים בְּעִזּוֹת יִקְבְּלוּ עוֹנֵשׁ גְּדוֹל.

אִם הוֹרִיךְ נוֹתְנִים לִךְ מוֹסֵר וְכוּ', תִּבְקַשׁ מֵהֶם סְלִיחָה וְתֹאמַר לָהֶם שְׂאֶתָּה הוֹלֵךְ לְהִזְהַר שֶׁלֹּא לְצַעַר אוֹתָם, וְאִם אֲשַׁתֵּךְ רוּצָה לְלַכֵּת אֶתָּה לְמִנּוּחָה וְכוּ', אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְגַּרֵּר בְּאָבִיךָ, לְהִרְאוֹת לוֹ שְׂאֶתָּה עוֹשֶׂה אַחֲרַת מְרִצּוֹנוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, עִם מַעַט שֶׁכָּל אֶפְשֵׁר לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, לְרִצּוֹת אֶת הָאִשָּׁה וְגַם אֶת הַהוֹרִים; לְמָה צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת מַחְלוּקוֹת? לְמָה חִיבִים לוֹמַר לְהוֹרִים 'אֲנִיחֵנוּ עוֹשִׂים מַה שְׂאֲנִחֵנוּ רוּצִים?' הֲרֵי אֶפְשֵׁר לְעֲשׂוֹת מַה שְׂעוֹשִׂים בְּלִי לְצַעַר אוֹתָם!

כִּיבוֹד אָב וְאִם זֶה לֹא בְּדִיחָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ שְׂעֵלִינוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים; כְּפִי שְׂמַצִּינוּ, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְאָ דְבִי אֲלֵיהּ רַבָּה, כו): "כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיַכְבֵּד אָב וְאִם".

אִם תִּזְהַר בְּכַבּוֹד הוֹרִיךְ - אֶתָּה תִּזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבַתּוֹרָה.

...

מה אני עושה כשאשתי לא מפסיקה לצעוק על הילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול מה אני יכול לעשות כשאשתי צועקת על הילדים את כל סוגי המילים המגנות והקללות, היא מכה אותם על כל דבר קטן, וכשאני אומר לה משהו על הנושא היא צועקת שאני מקשה עליה את החיים.

למשל אם אחד מהילדים מרטיב בטעות, היא יכולה לצעוק על הילד: "תינוק קטן שכמותך, ילד רע, כמה פעמים אני צריכה לומר לך לא להרטיב? אין לי כבר בגדים בשבילך", וכדומה. בכלל היא עושה עסק שלם מכל דבר קטן שהילדים עושים, ולבי נצטב כשאני רואה איך ילדי עוברים הצקות יום יום, ובפרט כשהם באים אלי לבכות שאשתי מציקה להם, מכה אותם ומבישת אותם.

אני מבקש אם ראש הישיבה יכול לעזור לי, מה אני אומר לילדי? מה אני אומר לאשתי? לבי יוצא אליהם.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כשאשתך צועקת על הילדים תדון אותה לכף זכות; היא לא צועקת כי היא רוצה להכאיב להם, היא צועקת מרוב שהיא מותשת.

אף אחד לא יודע מה נשים עוברות, גברים לא יכולים להבין מה הנשים עוברות בבית עם הילדים, הם אף פעם לא יבינו את הצער והיסורים שיש לנשים בגדול הילדים. לכן רבינו הזהיר אותנו מאד שנכבד את האישה, רבינו אמר (שיחות ה"ן, סימן רסד): "הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור, והלדה, והגדול, כּאשר ידוע לכל, עצם מכאובם וצערם ויסוריהם".

אם אתה רוצה שאשתך פחות תצעק עליהם - אז זה תלוי בך; אם אתה

תחזק אותה, אתה תשמח אותה, אתה תדבר אתה, תרגיע אותה - היא תצעק פחות; היא צועקת כי היא מותשת, היא אוכדת עצות, היא לא יכולה לעשות לבד את כל העבודה.

אל תחשוב שאני מצדיק את מעשיה, אסור לצעוק על ילדים ובנודאי לא מילים מגנות; אם צועקים על ילדים את כל המלים המגנות זה שובר אותם לכל חיייהם השם ישמרנו, הם גדלים חסרי בטחון עצמי, הם גדלים מפתדים; אני מאד מבקש ממך, תחזק את אשתך; כך היא פחות תצעק על הילדים.

תסביר לה שהילדים לא אשמים, אצל כל הילדים זה קורה. גם אנחנו היינו ילדים, אצל כל אחד זה יכול לקרות וכו'. תסביר לה שלצעוק לא יעזר; לצעוק לא מועיל כלום, לצעוק פועל רק דבר אחד, האדם מוציא את העצבים בדברך לא טובה; להפך, יש שטוענים שאם צועקים יהיה להם יותר תקלות וכו' כי ילדים שהם חלשים, יש להם פחות בטחון עצמי - אצלם זה קורה יותר, הם לא מרגישים כשהם צריכים לצאת וכו'.

כשאשתך מאבדת עשתונות תהיה בצד שלה, זה לא הזמן להסברים; אז צריכים להראות לה שנמצאים אתה, מבינים אותה; אז היא לא רוצה לשמוע במה היא צריכה להשתפר. אתה צריך לדבר אתה בזמן רגוע, בזמן שהילדים משחקים, או כשהם ישנים, או כשאתם בזמן רגוע, אז עליך לשבח את הילדים, כמה הם טובים, שהם לא אשמים שהם עושים כך וכו', ושצעקות לא יעזרו.

כשאתה מדבר אתה תדבר בחכמה, אל תאשים אותה, אלא תדבר מעצם הרעיון שצעקות לא עוזרות, אם תאשים אותה - אתה לא תועיל כלום, היא תעלב ממך, המצב בבית רק יעשה גרוע יותר; דבר מהרעיון שצעקות לא עוזרות.

תחזק אותה שאתה תבקש מהשם יתברך עליהם שהם לא יעשו את הדברים האלה, תאמר לה: "אנחנו הולכים לבקש ביחד כל יום על הילדים שהם כבר יהיו טובים, שהם יציתו, שלא יהיה להם תקלות בדבר הזה וכו'"; תקבע אתה זמן שאז אתם הולכים ביחד לומר תהילים עבור הילדים, כי רק על ידי תפילה אפשר לראות ישועה.

שוב, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ שֶׁתְּדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, הִיא לֹא רוֹצָה לְהִיּוֹת רְעָה; כִּי זֶה אֲצַל רוֹב הַנְּשִׁים שֵׁישׁ לָהֶן בֵּית עִם יְלָדִים, הֵן מְאֻבְדוֹת עֲשָׂתוֹנוֹת, הֵן צוֹעֲקוֹת עַל הַיְלָדִים, וְאִם יֵשׁ לְבַעַל קֶצֶת שֶׁכֵּל הוּא יְכוּל לְעֻזּוֹר לָהּ שֶׁהִיא לֹא לְהִכָּאִיב לְיְלָדִים; אִם הוּא בּוֹנֵה אוֹתָהּ, הוּא מִבִּין אוֹתָהּ, הוּא מְדַבֵּר אֵלֶיהָ יָפָה - הַכֹּל מִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

רבינו משלם לאלו שעוזרים לו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ואתחנן, ט' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר

אני רוצה לחזק אותך שתהיה הבעל קורא אצלנו בבית הכנסת
בירושלים. כל דבר שעושים בשביל בית המדרש של רבינו הוא זכות גדולה;
יגיע זמן שיראו את גדל המעלה של לפעל בשביל דבר רבינו.

רבינו אמר (חיי מוהר"ן, סימן שיד): "הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך
של צדיק גדול מאד וכו', ויקנא מאד את המקרבים אליו, מכל שכן את מי
שזוכה להושיט לו וכו'", (עין בהשמטות); את האנשים הכי פשוטים שלי אני
יכול להביא לדרגות של הצדיקים הגדולים, וכולם יקנאו במקרבים שלי,
בפרט אלה שעוזרים לי אפילו רק בלהביא אש וכו'; רואים מכאן מה רבינו
משלם לאלו שעוזרים לו.

תמסר דרישת שלום לכל החברים, אני מקנה לראות את כולכם בראש
השנה באומן אצל רבינו הקדוש.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כְּשֶׁנִּזְהָרִים בְּכַבּוּד אַחֲרִים, מְצַלִּיחִים

בְּעֵזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת וְאֶתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוּד יִקְרִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, קְרִיַת בְּרִסְלָב

דַּע לָךְ שֵׁישׁ עֲלֶיךָ בְּאַחֲרִיּוֹת; מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, הֵהֱתַנְהִיגוֹת שְׁלֹךְ, הַדְּבוּרִים שְׁלֹךְ - הַכֹּל הוֹלֵךְ עָלַי.

אַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד לְבָנוֹת אֶת הַקְּרִיָּה, וְלָכֵן אַתָּה צָרִיף יוֹתֵר לְהִזְהַר אֵיף אַתָּה מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, אֵיף אַתָּה מְתִיחַס לְכֹל אַחֵד.

רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט): "מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיף לְשֹׁמֵר אֶת הַצַּדִּיק, שְׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רָע", זֶה דְּבַר גְּדוֹל לְעֹזֵר לְבָנוֹת אֶת הַמוֹסְדוֹת, אֶת הַקְּרִיָּה, אֶת הַהֲדַפְּסָה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל יַחַד עִם זֹאת זוֹ אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד, תִּתְחַזַּק בְּנִקְוֵה הַזֹּאת 'לְדַבֵּר יָפֵה לְאַחֲרִים, לְרַחֵם עַל אַחֲרִים'; כְּשֶׁמְנַהֲיִגִּים קֹהֵלָה צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב בְּרַגְשׁוֹת שֶׁל כָּל אַחֵד, לֹא לְזַלֵּל בְּאֵף אַחֵד.

תִּגִּיד לְכֹל הָעוֹבְדִים שְׁלֹךְ שִׁיזְהָרוּ מְאֹד בְּפָרֵט הַזֶּה, לְדַבֵּר יָפֵה לְכוֹלָם; רַק כִּף תְּצַלִּיחַ, רַק כְּשֶׁנִּזְהָרִים בְּכַבּוּד אַחֲרִים - מְצַלִּיחִים.

הַנְּסִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ כָּל כִּף גְּלוּיִם, צָרִיף לְהִיּוֹת עוֹר כְּדִי לֹא לְרֹאוֹת מֵה שְׁקוֹרָה כָּאֵן. עַכְשֵׁיו מְלֹאוּ שְׁנַתִּים מֵאֵז שִׁיִּסְדְּנוּ אֶת הַקְּרִיָּה וְהִיא כְּבָר נִרְאִית כְּמַעַט כְּמוֹ עִיר; בְּאוֹת עוֹד וְעוֹד מְשַׁפְּחוֹת לְגוֹר כָּאֵן בְּקְרִיָּה, כְּמָה בְּתִים שִׁיְהִיו - זֶה יִסְפִּיק לְכֹל הַמְשַׁפְּחוֹת שְׁרוּצוֹת לְהִיּוֹת חֵלֶק מֵהַקֹּהֵלָה שְׁלָנוּ.

יִיֶשֶׁר כַּח עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי.

...

יִישַׁר כַּח שְׁהַחֲיִיתָ כָּל כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת בְּשִׁפְעֵי שָׁל אוֹכֵל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֻשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

בְּשֵׁם כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ אֲנַחְנוּ מִבִּיעֵים אֶת הַכֶּרֶת הַטוֹב שֵׁישׁ לָנוּ עַל
שְׂאֲרֵגְנֹת כְּזֶה שִׁפְעֵי שָׁל אוֹכֵל; הֵייתָ צָרִיף לְהִיּוֹת כָּאֵן וְלִרְאוֹת אֵיף עֲשׂוֹת
מִשְׁפָּחוֹת בָּאוֹת לְקַחַת מִהָאוֹכֵל הַמְּשַׁבַּח, כּוֹלֵם הַחַיּוֹ אֶת נַפְשָׁם, וְגַם אֲנִי
בְּתוֹכָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ עַל הַמְּעַשִׂים הַטוֹבִים שָׂאתָ עוֹשֶׂה תְּמִיד
בְּעֶזְרַת לְנַשְׁמוֹת יְהוּדִיּוֹת רַעֲבוֹת, וְגַם בְּזִכוֹת שָׂאָר מְעַשִׂיף הַטוֹבִים - שְׁתִּרְאֶה
נַחַת אֶצֶל הַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים שֶׁלָּךְ.

אִם אֲנִי כְּכֹר כּוֹתֵב לָךְ אֲנִי רוֹצֶה לְהַזְכִּיר לָךְ שְׁתַּתְּחִיזֵק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה כָּל
יוֹם. חֲכַמְיֵנוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שְׁמוֹת רַבֵּה נַג, ב) עַל הַפְּסוּק (מְשַׁלִּי לֹא, כה):
"עֲזֹ וְהִדַּר לְבוֹשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" - אֵימַתִּי הַתּוֹרָה מְשַׁחֲקֶת לְאָדָם?
"הֵיוּ לְיוֹם אַחֲרוֹן", בַּיּוֹם שֶׁיִּפְשִׁטוּ מֵאֲתָנּוּ אֶת הַבְּגָדִים וַיִּכְנִיסוּ אוֹתָנּוּ לְקֶבֶר,
יִכְסּוּ אֶת הַקֶּבֶר בְּעֶפֶר, אֲזַי בּוֹאוּ פְּרָקִי הַמְּשַׁנְיּוֹת, דְּפִי הַגְּמָרָא, מְזִמּוֹרֵי הַתְּהֵלִים
וְכוּ' וְכוּ', אֲזַי יִהְיֶה "וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן", אֲזַי יִרְאוּ אֶת גְּדֵל הַמְּעַלָּה שֶׁל
לְחַטוּף כָּל יוֹם מְעַט תּוֹרָה וַתִּפְּלֶה.

אֲנִי מְקוּהָ שָׂאתָ בָּא אֶל רַבֵּינוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּחִסְדֵי הַשֵּׁם יֵשׁ לִי כְּכֹר
כְּרִטִיסִים בְּשִׁבְלִי וּבְשִׁבְלֵי יְלָדֵי, הַדְּרָפוֹנִים מוֹכְנִים, אֲנַחְנוּ כְּכֹר מְצַפִּים לְנִסְעָ.

...

זֶה נוֹצֵץ וּבוֹהֵק, אֲבָל הַסּוּף מֵר מְאֹד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרֻשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲנִי תוֹלֶה בְּךָ צִפִּיּוֹת כָּל כֶּף גְּדוֹלוֹת, אֲנִי כָּל כֶּף רוֹצֶה שְׁתִּהְיֶה יְהוּדִי כְּשֶׁר,
אֲנִי כְּכֹר חוֹשֵׁב עַל שִׁידוּף טוֹב עֲבוּרָךְ; עֲכָשִׁיו אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ לָךְ טְלַפּוֹן,
לְקַחַת דְּרָף לֹא טוֹבָה, מְצַאֵת לָךְ חֲבֵרִים שְׂגוּרִים אוֹתָךְ מִטָּה; חֲבָל, חֲבָל,

חבל שאתה לא חזק לומר "לא" ליצור הרע.

מאד אבקש ממך, אל תקח ליד טלפון, טאבלט, נגן, וכו' וכו', זה נוצץ ובוהק, אבל הסוף מר מאד.

אני מבטיח לך, אם תתנהג ביראת שמים, אתה תלמד ותתפלל, אתה תתחבר עם בחורים שיש להם יראת שמים, שלא מדברים דבורים מגנים - אתה תמצא במהרה את השידוך שלך; אתה תגרום נחת להקדוש ברוך הוא, נחת להוריה ונחת לעצמך.

תעשה לעצמך חשבון, אל תתנהג בטפשות; מצפה לך עתיד יפה.

...

אנחנו עוברים בדורות שלנו נסיונות מאד גדולים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, 'מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

לכבוד יקירי אהובי ... נרו יאיר, קרית ברסלב

אני רואה שיש לך חלישות הדעת, לויט טלפון ממשיהו וראית שאתו אחד מתכתב עם קבוצה של עבירות, שמתאמים ביניהם רחמנא ליצלן, רחמנא ליצלן; אתה כל כך מבלבל 'מה קורה כאן? איפה אני בעולם?'

דע לך שאנחנו עוברים בדורות שלנו נסיונות מאד גדולים, מנסים אותנו בעברות קשות ומרות, בפרט בחורים, רחמנות גדולה עליהם. אף אחד לא יודע מה עובר עליהם, הם רוצים להיות יראי שמים, הם רוצים להיות שמורים, אבל הם לא מסגלים. הם כל הזמן נופלים בחטאים קשים ומרים, פגם הברית רחמנא ליצלן; יש כאלה שמסכנים הם נכשלים בנשג"ז רחמנא ליצלן, רחמנא לשיוזבן; לא שהם רוצים את זה, הם נופלים לזה באנס, הם לא יכולים להלחם עם היצר הרע.

אם ראית את זה, ראית שהם מסכמים ביניהם לעשות עבירות רחמנא ליצלן - מראים לך מן השמים שתתפלל עבורם, שתעשה משהו בשבילם, שתנסה לעשות שדוכים, לדבר אתם, לרחם עליהם.

רבינו צוה לנו שנחפש נקודות טובות אצל אחרים, שנדון כל אחד לבך

זכות, אפילו רשע גמור (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב). מוהר"א ש תמיד אמר:
"אני אעלה לבית דין של מעלה, אני אעשה רעש ומהומה שלא ידונו בחורים
לכף חובה כי הם כולם רוצים להיות טובים, הם רוצים להתחתן, הם רוצים
להיות שלמים, כל זמן שהם לבד - הם נופלים".

מאד אבקש ממך, מסתכל טוב על כל אחד; כל זמן שרואים רע - לא
נמצאים אצל הקדוש ברוך הוא. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות לא):
חנה אמרה לעלי הכהן: "לא אדון אפה, לאו איכא שכינה ורוח הקדוש גבך,
שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות", לא יכול להיות שיש לה רוח
הקדוש אם אפה מסתכל עלי רע.

עם ישראל הם קדושים ויקרים, מסכנים הם נופלים שלא בראונם; הם
רוצים להיות טובים.

...

כבר מתכוננים לנסע לאומן על ראש השנה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אצלנו כבר מתכוננים לנסיעה לאומן, אנחנו כבר מתקרבים יותר ויותר
לראש השנה. רבינו הקדוש אמר (סי' מוהר"ן, סימן תח): "הראש השנה שלי הוא
חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם
יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבטיא אתם
כלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש
השנה שלי".

אל תחשב שזה דבר קל הנסיעה לאומן, זה קשה לכל אחד; אבל
כששומעים כאלה דבורים מרבינו - כל הקשיים מתבטלים.

רבינו אומר (סי' מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה
פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזוהרו כל האנשים

המקורבים אלי, שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶר; כִּי כָל עֲנִיָּן שְׁלִי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כְּרוֹז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ, וּמִי שֶׁזִּכְּחָה לִהְיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

הַשָּׁנָה זֶה אַחֲרֵת, אֶפְשָׁר לְנִסְעַ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת - מִמָּשׁ בְּעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה או שֶׁאֶפְשָׁר לְנִסְעַ לַפְּנֵי שַׁבָּת; תַּעֲשֶׂה מֵה שְׂיוֹתֵר קָל לָךְ, תִּכְיֶן לָךְ אֶת הַתְּכַנּוּת שְׁלָךְ וּתְבַקֵּשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתּוּכַל לִהְיוֹת בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. תָּבִיא אִתָּךְ אֶת כָּל הַבָּנִים שְׁלָךְ מִגִּיל שֶׁבַע וְיַמְעֵלָה. הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַדְרָךְ הַחֲדָשָׁה שְׁמוּכִילָה לְדָרֶךְ הַיְשָׁנָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א לְכָבוֹד יְקִירִי ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּתְחַזַּק בְּעִבּוּדַת הַקּוֹדֶשׁ שְׁלָךְ; אֵין לָךְ מִשְׁגַּ כְּמָה מֵאוֹת וְאֵלֵפֵי אֲנָשִׁים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם כָּל שָׁבוּעַ. אֲנִי מְקַבֵּל מִכְּתִבִּים מְכַל כּוֹךְ הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת שֶׁהֵם אוֹמְרִים שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁל עֲצָתוֹ אֲמוּנָה שְׂיוֹצְאִים לְאוֹר כָּל שָׁבוּעַ - זֶה מוֹרָה דְרָכָם בְּחִיִּים; מֵאֵז שֶׁהֵם הִתְחִילוּ לְקַבֵּל אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַשָּׁבוּעִיִּים הֵם לֹא מְכַנְיָסִים לְבֵית שׁוֹם חֲמֵר קְרִיאָה זָר, הֵם לוֹקְחִים אֶת הַהַדְרָכָה שְׁלָהֶם אֵיךְ לְנַהֵל אֶת הַבֵּית - מֵהַקּוֹנְטְרָסִים.

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת זֶה כְּדֵי שֶׁתִּדַּע מֵה אִתָּה עוֹשֶׂה; שְׁלֵא תִחְשׁוּב אֶף לְרַגַע אַחַד לְעֹזֵב אֶת הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַגְּהָה וְעִמּוּד הַקּוֹנְטְרָסִים כְּדֵי שֶׁזֶה יִהְיֶה מוּכָן בְּזִמְן כָּל שָׁבוּעַ.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁבְּקֶרֶב תִּסִּים אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל אִישׁ אֲמוּנוֹת שְׁנַת תש"פ, זֶה יִחַזַּק כָּל כּוֹךְ הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת; יֵשׁ שָׁם חִיזוּק לְכָל הַנְּסִיּוֹנוֹת, לְכָל הַמַּעֲבָרִים. אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ סְפוּר לְעֲצָתוֹ אֲמוּנָה לִילָדִים, אֶת הַסְּפוּר שֶׁל רַבֵּינוּ אֵיךְ רַבֵּינוּ אָמַר לְעֵגְלוֹן: "אֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשָׁה, שֶׁהַדְרָךְ הַחֲדָשָׁה מוֹלִיכָה לְדָרֶךְ

הישנה".

ילדים יקרים, אנחנו צריכים לשמוח מאוד שאנחנו יודעים מרבנו הקדוש; רבנו מקרב אותנו להקדוש ברוך הוא, לרבנו יש דרכים כל כך טובות איך אנחנו יכולים להפוך לצדיקים גדולים; מי רוצה לשמוע את הדרך של רבנו איך הופכים להיות צדיק?

רבנו הקדוש נסע פעם בדרך ובאמצע הדרך לא יכלו להמשיך לנסע, הדרך הייתה חסומה בעגלות, העגלון התמצא היטב בדרך צדדיות, הוא סובב את הסוס שיסע לתוף היער והוא אומר לרבנו: "אני נוסע בדרך חדשה, אבל תיכף תראו שהדרך החדשה מוליכה בחזרה לדרך הישנה".

רבנו התלהב מאד, ורבנו אומר: "הרי את זה אני עושה, נדתי מהדרך, אני נוסע בדרך חדשה, אבל הדרך החדשה מוליכה לדרך הישנה מאד, הדרך שאבותינו אברהם אבינו, יצחק אבינו ויעקב אבינו הלכו בה; עד היום היה דרך של תעניות וסיגופים, מי שרצה להיות צדיק לקח את הדרך של עבודת קשות, לצום ולהתיסר, אבל עכשיו, אומר רבנו, יש לי דרך חדשה, דרך של התבודדות ותפלה; מי שרוצה להיות צדיק כבר לא צריך לצום, על ידי התבודדות ותפלה יכולים להיות צדיק גדול".

כל הילדים כבר יודעים עכשיו איך הופכים להיות צדיק; אם מדברים הרבה להשם יתברך, הולכים להתבודדות, הולכים למקום שאין שם אף אחד, מדברים אל השם בשפה שרגילים לדבר בה, מבקשים ממנו: "רבנו של עולם, אני רוצה להיות יהודי פשר, רבנו של עולם, אני רוצה להיות צדיק", כך זוכים להיות צדיק.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לא להקשיב לַיִצָר הרע שְׂרַק רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרֻשֵׁת וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲוִי

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה; אֵל תִּתְּנוּ לַיִצָר הָרַע לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֵל
תִּקְשִׁיבוּ לְמָה שֶׁהוּא אוֹמֵר לָכֶם. כְּשִׁנְכַּנְסוֹת בְּכֶם מִחֻשְׁבוֹת מְגַעֵילוֹת שְׁרוּצוֹת
לְהַפִּיל אֶתְכֶם, הַמְחַשְׁבוֹת אוֹמְרוֹת לָכֶם 'אֵת לֹא שָׁנָה כְּלוּם' - אֵל תִּקְשִׁיבוּ לָהֶם.

הַקְשִׁיבוּ לְקוּלוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ שְׂאוֹמֵר לָכֶם שְׂאַתֶּם בֵּן שְׁוִים, רַבֵּינוּ שְׂאֵג בְּקוּל

גְּדוֹל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עח): "גִּיּוּוֹאֵלֵךְ! אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל!"

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִבְּעַלְדֵי הַיָּקָר, אֲנִי אוֹמֵר לוֹ כָּל יוֹם כַּמָּה מְאֹשֵׁר הוּא שְׂיֵשׁ

לוֹ אוֹתָךְ לְאִשָּׁה. אֵת מָאֵד טוֹבָה וִיקָרָה, הַיִצָר הָרַע לֹא יְכוּל לְסַבּוֹל כַּמָּה יָפָה

הַתַּחַתְנַתֵּם, הוּא רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, חֵס וְשְׁלוֹם; מִמִּילָא זֶה לֹא יֵלֵךְ לוֹ, רַבֵּינוּ

חֲזַק יוֹתֵר מֵהֶם.

...

הַכְּתֵרַת הַדִּין וּמוֹרָה צָדֵק

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ד' פְּרֻשֵׁת וְאֶתְחַנֵּן, י"ב מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֲנַחְנוּ עוֹרְכִים 'מַעֲמָד הַכְּתָרָה' לְמִנּוֹת אֵת רֹאשׁ הַכּוֹלֵל שְׁלָנוּ

הַרֵב הַגָּאוֹן רַבִּי יוֹנָה שְׁלִיט"א שְׂיֵשְׁמֵשׁ כְּדִין וּמוֹרָה צָדֵק אֲצִלְנוּ בְּקַהְלָה בְּקָרִית

בְּרֶסֶלַב לִיבְעֶרְטִי.

הַמַּעֲמָד יִתְקַים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת כִּי תֵצֵא, בְּבִנְיַן הַתְּלִמוּד תּוֹרָה

בְּלִיבְעֶרְטִי.

אֲנִי רוֹצֵה לְהַזְמִין אוֹתָךְ וְאֵת בְּנֵי בֵיתְךָ וְאֵת כָּל הַקְּהָלָה, שְׁתַּבּוּאוּ

לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהַכְּתָרָה.

עוֹד אֶכְתֵּב לָךְ פְּרָטִים נוֹסְפִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לא מפסידים שידוך אם מתנהגים ביראת שמים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, י"ב מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

כל אלו שמאימים שאי אפשר למצוא שידוך אם מקשרים אל רבינו - זה דמיון גדול, לא מפסידים שידוך אם מתנהגים ביראת שמים, לא מאבדים שידוך על ידי עבודת השם; זה נסיון שמקורבים חדשים עוברים.

השאלה היא, למה צריכים לומר לשדכן שמקשרים אל רבינו? מי צריך לדעת ששומעים את השיעורים? בפרט נשים ובחורות, אצלן הרי בכלל לא שיך שידעו שיש להן חיות מרבינו, זה ענין שלא צריך להפריע לאף אחד.

אצל אברכים ובחורים יש את אומן, פעם בשנה צריכים לנסע לאומן; רבינו צוה לנו לבוא לאומן על ראש השנה, את זה אי אפשר להסתיר את זה, אז יכול להתגלות הסוד הכמוס שמקשרים לברסלב (אפשר גם להסתיר את זה בחכמה), אבל אצל נשים ובחורות אין אומן.

את השאלה הזאת יש לי אל כל המקורבים החדשים שבוכים שרודפים אותם; מי בקש ממכם לומר שאתם ברסלב? מי אומר לכם לעשות מחלוקות? המקורבים החדשים הם בדרך כלל מאד בוערים, הם לא רוצים לעבוד בשכל ובחכמה, הם גורמים לעצמם את המחלוקות.

עכשיו באה אלינו משפחה והכניסה את הילדים בקעמפ, את הבנים ואת הבנות, וההורים באו אלי לבכות שהמוסד שהם שולחים לשם את הילדים כל השנה הודיע להם שהם לא מקבלים בחזרה את ילדיהם, פי הם נמצאים בקיץ בברסלב. זה מאד פאב לי, למה שזרקו ילדים מהמוסדות אם הם באים בקיץ לקעמפ של ברסלב? ! שלחתי מישהו, קרוב משפחה של המנהל שם, לשאול למה עושים את זה לברסלב, עד שהתברר שאני צודק, זה לא קשור לברסלב, זה המקרבים החדשים שאין להם שכל, הם מתגרים באחרים. המנהל אומר, בשנה שעברה הילדים היו בקעמפ של ברסלב, אחרי הקיץ כשהם חזרו הם עשו צחוק מהמוסד שבו הם לומדים, הם אמרו "ברסלב זו

הַאֲמֶת, "רַק בְּרִסְלָב", "הַכֹּל מְלַבֵּד בְּרִסְלָב זֶה שֶׁקָּר"; נִהְיָה מֵהַפְּכָה בַּמוֹסֵד, לְכֵן הִהְנֵהְלָה הַחֲלִיטָה שָׁאֵם הַיְלָדִים הוֹלְכִים שׁוּב לְבְּרִסְלָב, שִׁישְׁאָרוּ אֲצֵל הַאֲמֶת, הֵם לֹא מִחְפְּשִׁים יְלָדִים שִׁיִּהְפְּכוּ אֶת הַמוֹסֵד שְׁלֵהֶם.

זֶה גַם הַסִּפָּה לְמָה בִּישׁוּבוֹת זִוְרָקִים בַּחוּרִים שְׁנוֹסְעִים לְאוֹמֵן; פִּי הַבַּחוּרִים, הַמְקוֹרְבִים הַחֲדָשִׁים - הֵם בּוֹעֲרִים, הֵם עוֹשִׂים סְעָרָה בִּישׁוּבָה עִם בְּרִסְלָב, עַד שִׁזְזוּרְקִים אוֹתָם; אִם הָיָה לָהֶם שְׂכָל לֹא לְהִתְגַּרֵּוֹת בְּאֶף אֶחָד - הֵם הָיוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת בִּישׁוּבָה בְּלִי שִׁירָדְפוּ אוֹתָם, הֵם הָיוּ יְכוּלִים לְעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם, לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמָם עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ.

אוֹתוֹ דָּבָר כְּשִׁשׁוּמְעִים אֶת הַשִּׁיעוּרִים בְּטֻלְפוֹן; לְמָה צְרִיכִים בְּכֻלָּל לְהִתְגַּרֵּוֹת בְּאַחֲרִים? לְכֵן אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה הַשִּׁדְכָן צְרִיךְ לְדַעַת שְׁשׁוֹאֲבִים חַיּוֹת מְרִינּוּ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לֹא לְעֹזֵב אֶת הַחֶשֶׁק וְהַהֲתַלְהָבוֹת שֶׁל תַּחֲלַת הַהֲתַקְרָבוֹת

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן-נַחֲמוּ, חֲמֹשֶׁה עָשָׂר בָּאָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבוֹד חֲבְרֵי הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי הַיְכָל הַקּוֹדֶשׁ מִירוּשָׁלַיִם, ה' עֲלֵיהֶם יִחְיֶה אֲנִי קֹצֵת מִתְבַּיֵּשׁ מִמְכֶם; כִּכָּר זְמַן אַרְוֶה שֶׁלֹּא כְּתַבְתִּי לָכֶם מִכְתָּב. אֲנִי כֹל הַזְמַן מְקַבֵּל מִכְתָּבִים מִמְכֶם שֶׁאַתֶּם מְבַקְשִׁים שֶׁאַכְתֹּב לָכֶם, אֵל תִּכְעָסוּ עָלַי, הַאֲמִינוּ לִי שֶׁאֲנִי עוֹד יוֹתֵר רוֹצֵה לְכַתֵּב לָכֶם, אֲבָל כֹּל הַזְמַן עוֹלִים עֲסוּקִים אַחֲרֵים וְזֶה נִדְחָה. עֲכָשְׁיוּ אֶחָד מִן הַגִּבְּאִים ... גִּרוּ יְאִיר שׁוּב בִּקְשׁוּ שֶׁאַכְתֹּב, אֲזַ שְׁמַתִּי הַכֹּל בְּצַד כְּדֵי לְכַתֵּב לָכֶם כְּמָה מִלִּים.

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמְכֶם שֶׁלֹּא תַעֲזְבוּ אֶת הַחֶשֶׁק וְהַהֲתַלְהָבוֹת שֶׁל תַּחֲלַת הַהֲתַקְרָבוֹת. בְּדַרְוֶה כֻּלָּל כְּשִׁמְתַקְרָבִים לְרַבֵּינוּ - זֶה הוֹלֵךְ בְּהִתְלַהָבוֹת גְּדוּלָה, בְּאֵשׁ חֲזָקָה, וּבְמִשְׁךְ הַזְמַן מִתְקַרְרִים, צְרִיכִים כֹּל הַזְמַן לְהוֹסִיף שְׁמֵן לְמַדוּרָה כְּדֵי שֶׁהָאֵשׁ תִּמְשִׁיף לְכַעַר. מֵהוּ הַשְּׁמֵן שֶׁגוֹרֵם שֶׁהָאֵשׁ תִּמְשִׁיף לְכַעַר? הָעֲצוֹת

שֶׁל רַבִּינוּ; כֹּל זְמַן שֶׁחֲזָקִים עִם הַשִּׁיעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, כֹּל אֶחָד בַּכּוֹמֹת שֶׁלוֹ - זֶה שְׁמֵן לַמְדוּרָה, שֶׁהָאֵשׁ תִּמְשִׁיף לְבַעַר; כֹּל זְמַן שֶׁהוֹלְכִים לַהֲתַבּוֹדוֹת, מְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - מְקַבְּלִים כַּח לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, נַעֲשִׂים יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֲדָשִׁים, אָבָל אִם עוֹזְבִים אֶת דְּרֹךְ הַלְמוּד (כַּמְבָּאָר בְּשִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), מִפְּסִיקִים לְלַכֵּת לַהֲתַבּוֹדוֹת - אִז נַעֲשִׂים יִשְׁנִים וְקָרִים.

אֲנִי זוֹכֵר כְּשֶׁפְּתַחְנוּ אֶת הַיְשִׁיבָה, מוֹהֲרָא"ש אָמַר: "מַה הַהֶבְדֵּל בֵּין תַּלְמִידֵי הַיֵּחַל הַקּוֹדֵשׁ לְבֵין אֲחֵרִים? בְּדֶרֶךְ כָּלל כְּשֶׁבַחוֹר מוֹצֵא מִשְׁפִּיעַ, יֵשׁ לוֹ קֶשֶׁר לַיהוּדֵי טוֹב, כֹּל זְמַן שֶׁהוּא נִמְצָא לִיד הַמִּשְׁפִּיעַ - יֵשׁ לוֹ קֶשֶׁר אִתּוֹ, הוּא בּוֹעֵר אֵלָיו, הוּא מְשַׁמֵּשׁ אוֹתוֹ וְכו' וְכו' אָבָל כְּשֶׁהוּא עוֹזֵב אוֹתוֹ, הוּא מִתְחַתֵּן, הוּא עוֹבֵר לְגוֹר בְּמָקוֹם אֲחֵר וְכו' וְכו' - הַכֹּל נִגְמָר, זֶה דוֹמָה לְאֵשׁ שֶׁמֵּתְלַהֶטֶת, אָבָל כְּעִבּוֹר זְמַן מַה זֶה נִכְבֵּית", וּמוֹהֲרָא"ש סִיִּים וְאָמַר לִי, אִם אֲנִי אֲכַנִּים אֶת סֻדְרֵי הַלְמוּד בַּתַּלְמִידִים - הָאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה אֶף פְּעַם, "אֲפִילוֹ שֶׁהֵם יִלְכוּ מִמָּדָה תָּמִיד יִהְיֶה לָהֶם שְׁמֵן לְאֵשׁ שְׁלֵהֶם, כִּי הַדְּרֹךְ שֶׁל רַבִּינוּ הִיא שְׁמֵן, הִיא לֹא נִכְבֵּית; כְּפִי שֶׁרַבִּינוּ אָמַר: 'הָאֵשׁ שְׁלֵי תוֹקֵד עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ'."

אֲבָקֶשׁ מִמְּכֶם חֲבֵרִים וְקָרִים, תִּתְחַזְּקוּ בְּכָל הַכּוֹחוֹת; עַל כֹּל אֶחָד עוֹבְרִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, מְנַסִּים כֹּל אֶחָד בְּאִפְסָן אֲחֵר. רַבִּינוּ הַקּוֹדֵשׁ אֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן קיט): "כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלָּם מְלֵאִים יְסוּרִים, וְאִפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאִפְלוּ הַשָּׂרִים אֵין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כָּלל כִּי כָל יְמֵיהֶם כְּעַם וּמְכַאֲבוֹת וְכָלֵם מְלֵאִים טְרָדוֹת וְדַאָּגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאֲנָחָה תָּמִיד וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיָּחֲדִים, דְּכַתִּיב (אֵיּוֹב י"ד): "אָדָם לְעַמְלָל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע רָגַז", כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (קִהְלֵת ב): "גַּם כָּל יָמָיו כְּעַם וּמְכַאֲבוֹת" וְכו', וְזֶה כּוֹלֵל כֹּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקַטְנֵן וְעַד גְּדוֹל כִּי כָלֵם נוֹלְדוֹ לְעַמְלָל וּמְלֵאִים רָגַז וְיְסוּרִין וְאֵין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעַמְלָל וְיִגוֹן הַזֶּה כִּי אִם לְכַרַח לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה", רַבִּינוּ אָמַר בְּמִפְרָשׁ: "אֲפֹשֶׁר יֵשׁ גַּם עוֹלָם הַזֶּה גַּם כֵּן בְּאֵיזָה עוֹלָם, כִּי בְּכֵאֵן נִרְאָה שֶׁהוּא הִגִּיהֵנָם כִּי כָלֵם מְלֵאִים יְסוּרִים גְּדוֹלִים תָּמִיד", אֵין עֲצָה לְהַפְטִיר מִהַקְשָׁיִים, רַק כְּשֶׁבוֹרְחִים אֶל הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא.

חֶבֶל עַל אֵלוֹ שְׁלֵא יְכוּלִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, הֵם בּוֹרְחִים בְּאִמְצַע אֲכִילַת

המרור; לו היו ממתינים עוד מעט הם היו מקבלים מהשלחן עורף הטוב. כמו הספור שרבינו ספר (פוכבי אור, ספורים נפלאים): היה גוי שהסתובב עם עניים והוא שמע איף היהודים משוחחים ביניהם שעוד מעט כבר מגיע חג הפסח; הוא התענין מה זה 'פסח', ספרו לו כמה יפה החג; עורכים סדר וכל היהודים - אפילו העניים - אוכלים סעודה עשירה וטעימה; יושבים ליד השלחן כמלכים, אוכלים, שותים ושמחים. העניים אמרו לו שכדאי לצום כמה ימים לפני החג כדי להיות רעבים פהוגן לקראת הסדר, הגוי חשב לעצמו: 'אני חייב לנסות זאת; אתחפש ליהודי כדי שלפחות פעם אחת בחיים תהיה לי סעודה טובה'.

בליל פסח הגוי הזמין את עצמו אצל יהודי לסדר, סוף סוף כבד מתחילים, הוא יושב בשלחן הסדר ומצפה לאכול את הסעודה היפה והטעימה. כשהגיעו למרור הוא כבר לא יכל לסבול את הרעב, הוא חשב לעצמו: 'עבדו עלי, היהודים רמו אותי, אני כבר מחכה כל כך הרבה זמן לסעודה ודוחים אותי מפה לשם, הוא התרגז וכרח לפני שלחן עורף'.

אחר כך כשפגש את ידידיו וספר להם את כל הספור שנתנו לו לרעב עד שהביאו איזה מאכל חריף וכו' וכו', אז הם אמרו לו: "למה ברכת לפני שלחן עורף? אם היית מחכה עוד קצת - הייתה לך סעודה נפלאה". רבינו ספר לנו את זה כדי לחזק אותנו שלא נעזב את העבודה הקשה שאנחנו עובדים את השם, שנמשיך להמתין, כי אם ממתינים בסבלנות, מחזיקים מעמד - זוכים לדברים יפים.

חברים יקרים, אני מבקש ממכם, זכרו את המילים שבת המלך אמרה לשני למלכות (ספורי מעשיות, מעשה א): "רחמנות גדולה עליך ועלי, אשר אחרי כל כך הרבה זמן שאתה מחפש אותי, אחרי כמה וכמה יגיעות וטרחות גדולות מאד שהיו לך זה כמה וכמה שנים כדי להוציא אותי מהלא טוב ובשביל נסיון אחד אבדת אותי". עיין שם; אל תעזבו את הרצון, את הכסופים; אפילו שרואים שזה לא זז, לא הולך, הנסיונות כל כך קשים - תמשיכו לחפש את בת המלך; לחפש עצות, לבכות ולזעק - שנצא מהלא טוב.

עכשיו מלאה שנה מאז שמצאנו את בית המדרש שלנו בירושלים עיר

הקודש, בעזרת השם זו רק ההתחלה, זה עוד יגדל ויהפך לקהילה גדולה; לכן אבקש ממכם אחים יקרים, תחזיקו עצמכם ביחד, תשקיעו בנקודה האחת הזו, לאהב אחד את השני, לראות את היפי אצל אחרים; אפילו שאתם שונים, לכל אחד יש טעם אחר, שכל אחר - אפשר להוכיח להיות ביחד בשלום.

תתפלו שכלנו נהיה באומן אצל רבינו בראש השנה; תפילה חזקה יותר מהכל, עם תפילה אנחנו נהיה באומן בראש השנה.

אני צריך לסיים כי הבחורים עומדים ומחפים לי, הם מצפים למעט חיזוק; אני מקווה שהשורות הספורות האלו יתנו לכם קצת כח להמשך. שבת שמחה ומאירה.

...

ת'פתח ש'ערי ב'ית פ'יגא

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ואתחנן-נחמו, י"ד מנחם -אב, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

אתמול ישכנו לתכנן את בית הספר לשנה הבאה תשפ"ב, ראיתי את שמכם, שאתם עומדים להיות מורה בשנה הבאה בבית פיגא בליברטי. אני שמח שיש לנו מורות כמוכם, שהן צנועות ויש להן רגש לצניעות, כך זה יעבור לתלמידות.

תשפ"ב ראשי תיבות ת'פתח ש'ערי ב'ית פ'יגא; אנחנו פותחים השנה עוד בית הספר בקרית יואל אחרי ההצלחה שהיתה לנו עם התלמוד תורה. אנחנו מנהלים את בית הספר לפי הוראותיו של הצדיק הקדוש האדמו"ר מסאטמר זכותו יגן עלינו. לפני שמוהרא"ש פתח את בית הספר ביבנאל הוא ישב עם ר' בנימין הערש בערקאוויטש עליו השלום, המנהל של בית רחל, כדי לשמוע ממנו איך האדמו"ר מסאטמר למד אותו לנהל בית ספר.

...

יישר פח על העזרה בבית הספר בית פיגא בכזו מסירות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ואתחנן-נחמו, י"ד מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

יישר פח על העזרה בבית הספר בית פיגא בכזו מסירות, בזכות זה תזכו לילדים ותראו מהם נחת.

אני מקווה שתחזרו בשנה הבאה להיות המזכירה בבית הספר בויליאמסבורג.

...

מורות שאוהבות יהדות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ואתחנן-נחמו, י"ד מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחי'

אתמול אומרת לי המנהלת מרת ... תחי' שהיא מקנה שתמשיכו להיות מורה לבנות הקטנות, כי אתם מורה טובה, אתם מכניסים בילדות יראת שמים, אהבה לצניעות, אהבה להיות יהודי.

אני צריך מורות כאלה שאוהבות יהדות, אני צריך מורות בבית הספר שימסרו לילדות אהבה לצניעות; ההורים אומרים לי שהם לא היו מקפידים כל כך על צניעות אצל הבנות הקטנות, אבל הילדות רוצות צניעות, הילדות בזכות ואמרות: "אמא, הבגד הזה לא צנוע".

יישר פח על העבודה המסורה שלכם.

...

לְהִרְאוֹת לְנוֹעַר אֶת הַיְפִי וְהַנְעָם שֶׁל לְהִיּוֹת יְהוּדִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - עָרַב שִׁבְת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן-נַחֲמוּ, י"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְלֵתִי אֶת הַמְּכָתֵב.

תִּתְחַזְקוּ וְתִחְזְקוּ אֶת הַבְּנוֹת; תִּכְנִיֶסוּ בְּהֵן אֶהְבֶּה לַיְהוּדוֹת. זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוֹב בְּדוֹרֵנוּ, לְהִרְאוֹת לְנוֹעַר אֶת הַיְפִי וְהַנְעָם שֶׁל לְהִיּוֹת יְהוּדִי; שֶׁיִּסְתַּפְּלוּ עַל הַיְפִי שֶׁל הַצְּנִיעוּת.

בְּקִשְׁתִּי הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ שֶׁתְּהִיֶּנָּה לְנוּ מוֹרוֹת טוֹבוֹת, מוֹרוֹת עֲדִינּוֹת, מוֹרוֹת חֻכְמוֹת, מוֹרוֹת שֶׁתְּדַבְּרֶנָּה עִם שֶׁכָּל, שֶׁתְּדַעְנָה מֵה לְדַבֵּר, אִיךְ לְדַבֵּר וְכו'.

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל שְׁאַתֶּם חוֹזְרִים לְלַמֵּד עוֹד שְׁנָה.

...

כּוֹלֵם עוֹבְדִים קָשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹבֵד עִם דְּבָרִים קְדוּשִׁים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת עֵקֶב, ט"ו מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אֲשֶׁרִיכֶם שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לְבֵית הַסֵּפֶר בְּכֹז מְסִירוֹת, נִשְׁאַרְתֶּם בְּעִיר בְּקִיץ כְּדִי לְלַמּוֹד עִם הַבְּנוֹת; הַהוֹרִים מְאֹד מְרוּצִים, גַּם הַיְלָדוֹת מְאֹד מְרֻצוֹת.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתֶּם עוֹבְדִים קָשָׁה, אֲבָל עֲלֵיכֶם לְדַעַת שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם כָּל אֶחָד מְתִיגֵעַ, כָּל אֶחָד עוֹבֵד קָשָׁה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹבֵד עִם דְּבָרִים קְדוּשִׁים, אִם לוֹמְדִים עִם יְלָדִים - זֶה מֵהַדְּבָרִים הַכִּי קְדוּשִׁים בְּעוֹלָם.

וְשׁוֹב, יִישַׁר כַּח גְּדוֹל.

...

ההורים מאד מרוצים מהעבודה שלכם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרֶשֶׁת עֶקֶב, ט"ז מנחם-אב, שְׁנַת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

יישר כוח על העזרה המסורה כל כך בבית הספר בית פיגא, ההורים מאד מרוצים מהעבודה שלכם.

אתמול היתה לנו ישיבת צנות לגבי שנה הבאה, אני שמח שאתם עומדים להיות מורה בבית פיגא בליברטי; השם יעזר שזה יהיה בהצלחה גדולה.

...

אין דבר גדול יותר אצל הקדוש ברוך הוא מלהחיות בני ישראל

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרֶשֶׁת עֶקֶב, ט"ז מנחם-אב, שְׁנַת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

אני אסיר תודה לכם על המסירות שלכם לבית הספר, הפנות מאד נהנות מכם, מהמלים הטובות שאתם מפרגנים להם; אתם תמיד זוכרים את הפנות שזקוקות לזה עוד יותר, אתם מאד נזקרים על הלכבות השבורים, לתת להם חם. כל בית מקבלת חייו, זה מאד חשוב אצלי.

מאד אבקש ממכם שתתחזקו בעבודת הקודש, לחזק בנות ישראל; אין דבר גדול יותר אצל הקדוש ברוך הוא מהדבר הזה להחיות בני ישראל, בפרט בנות, הן צריכות רק לקלט את היפי של צניעות, של להיות יהודי.

אני יודע שאתם עובדים קשה, אבל זכרו שכל אחד עובד קשה, כל אחד מתיגע; אשרי מי שמתייגע עם דברים קדושים, עם ילדי ישראל.

...

עשר השנים של "בית פיגא", נשארת לזכותכם לתמיד

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרֶשֶׁת עֶקֶב, ט"ז מנחם-אב, שְׁנַת ה'תשפ"א
לכבוד המנהלת שלנו מרת ... תחי', קרית ברסלב

עכשיו אנחנו מסימים את השנה העשירית של בית הספר שלנו בית

פיגא; עֲשֹׂר הַשָּׁנִים אַף פַּעַם לֹא יִלְכוּ לְאֲבוֹד, הַזְכוּת נִשְׁאָרַת עֲבוּרְכֶם לְתָמִיד. הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה שֶׁל כָּל הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה הַקִּיְמָה עֲשָׂרוֹת בְּתַיִם שְׁמֹתֵנָה לִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה.

עֲלֵשׂוּ כִּשְׂאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לַשָּׁנָה הָאֶחָת עֲשֶׂרָה אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים בֵּית סֹפֶר בֵּית פִּיגָא שְׁלִישִׁי, בְּקֶרֶת יוֹאֵל, תִּפְתַּח שִׁעְרֵי בַּיִת פִּיגָא. אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְסַדֵּר אֶת הַלְמוּדִים וְאֶת הַמּוֹרוֹת בְּכָל שְׁלֹשֶׁת בְּתַי הַסֹּפֶר, גַּם בְּקֶרֶה, גַּם בְּוִילְיָאמְסְבוּרְג וְגַם בְּמוֹנְרוֹ; זֶה לֹא עֲבוּדָה קְלָה, וּבְכָל זֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי עִם כָּל בְּתַי הַסֹּפֶר בֵּית פִּיגָא, הֲרֵי יֵשׁ לָכֶם סִייעָתָא דְשִׂמְיָא.

אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּכַּנְסוּ אֶת כָּל הַמּוֹרוֹת וְהַמְנַהֲלוֹת לְאַסְפָּה, אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אֶל כּוֹלֵן, לְקַבֵּעַ אֶת הַיְסוּדוֹת שֶׁל "בֵּית פִּיגָא", לְמַסֵּר מֶה שְׁמוֹהֶרָא"ש לְמַד אוֹתִי, אִיף לְלַמּוֹד עִם יְלָדִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁנַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים, שְׁנוּכַל לְקַדֵּם אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּנוּ, אָמֵן.

...

אֲנַחְנוּ שְׂמֵחִים שְׂאֲתָם חוֹזְרִים לְהִיּוֹת מוֹרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲזִי

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל עַל הַעֲזָרָה בְּבֵית הַסֹּפֶר, הַמְנַהֲלַת מֵרַת ... תַּחֲזִי אוֹמֵרַת

שְׂאֲתָם חוֹזְרִים לְהִיּוֹת מוֹרָה בַּשָּׁנָה הַבָּאָה; אֲנַחְנוּ מְאֹד שְׂמֵחִים.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִבְּעַלְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא לּוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה; הוּא יֵרָא שְׂמִים,

נְבוֹן; כָּל הַמַּעֲלוֹת.

...

הַצְּנִיעוּת שְׁלָכֶם הִיא דְּגָמָא לְתַלְמִידוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת עֵקֶב, ט"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרַת ... תַּחֲוִי'

יִישַׁר פֶּחַ עַל הַעֲזָרָה לְבֵית הַסֵּפֶר בְּכוֹז מְסִירוֹת.

אֲנִי אֶסִיר תּוֹדָה לָכֶם עַל כָּל מַה שְּׁאַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלִי יְלְדֵינוּ, אֲנִי מְקַוֶּה
שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְעִבּוֹד בְּשָׁנָה הַבָּאָה אֲצִלְנוּ בְּבֵית פִּיגָא.
הַצְּנִיעוּת שְׁלָכֶם הִיא דְּגָמָא לְתַלְמִידוֹת, הַיְלָדוֹת מְשׁוֹחָחוֹת בִּינֵיהֶן שֶׁהֵן
רוֹצוֹת לְלַכֵּת כָּל כֶּף צְנוּעַ וְיָפָה כְּמוֹכֶם אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה.

...

כְּשֶׁמִתְנַהֲגִים כְּמוֹ שְׁצָרִיף הָאִישָׁה נִהְפָּכֶת לְעֶזֶר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה; אִם אַתָּה תַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, אֲשַׁתֵּךְ תְּשָׁלִים אִתְּךָ.

חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה נד, א) עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי טז, ז):
"בְּרִצּוֹת ה' דָּרְכֵי אִישׁ, גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלִים אִתּוֹ", מִי הֵם אוֹיְבָיו? "רַבֵּי יוֹחָנָן
אָמַר, זֶה אֲשֶׁתּוֹ", כִּי כְּשֶׁמִתְנַהֲגִים כְּרָאוֹי, הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל
שְׁחֵרִית, מְנַחֶה וְעֶרְבִית, לוֹמְדִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְנִשְׁמְרִים מֵעֲבִירוֹת -
הָאִישָׁה מֵיֵד נִהְפָּכֶת לְעֶזֶר לְבַעַל, הִיא מְשָׁלִימָה אִתּוֹ, הִיא מְפַסְקָה לְכַעֲוֹס.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

להזמין את המשפחה והמקרים להופעה "הבנים שנתחלפו"

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לקבוד נשות אנשי שלומינו שתחיו

אני רוצה לבקש מכל נשות אנשי שלומנו להזמין את המשפחה
והמקרים להופעה שתלמידותינו עורכות בשבוע הבא ביום ראשון, שני
ושלישי - פרשת ראה; זו הפצה מאד גדולה, על ידי זה אפשר להחיות הרבה
נשים.

ההופעה שבית פיגא מציג זה לא סתם ספור שמגיעים וחוזרים הביתה
בלי לקחת משהו; ההופעה שבית פיגא מציג היא מספורי מעשיות של רבינו
הקדוש. רבינו אמר (תני מוה"ר, סימן כה) ש'הספורים האלה מעוררים את האדם
מהשינה; הספורים האלו מקרבים את האדם להשם יתברך.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

תזהר את מי אתה מכניס לביתך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

תזהר את מי אתה מכניס לביתך, אני לא רוצה שהקרנה תהיה מקום
שאברכים פרוידים, שברחו מהבית - באים לפה.

כאן זה לא מקום בשביל זה, אחר כך אני עוד אהיה אשם; כבר מדברים
עלינו מספיק, מדברים על ברסלב שאין לנו שלום בית, אני לא צריך את
הדברים האלה.

מצד אחד הכנסת אורחים זו מצוה גדולה, אבל מצד שני זו סכנה גדולה
ואחריות גדולה.

לכן אבקש מכם, תזהר את מי אתה מכניס אצלך בבית; האברך הזה
ברח, אשתו קוראת לו לדין תורה, עוד מעט יוצא עליו סרוב והכל יהיה על
שמנו.

...

בשורה טובה ומשמחת!

החוברת
השבועית
המבוקשת

עצתו אמונה

מעתה בהישג ידכם!

מכתבים מרתקים

שאלות ותשובות אקטואליות בכל הנושאים

בלשון הקודש או באידיש

מאת ראש הישיבה

הרה"ג

יואל רוטה

שליט"א

למוקד החלוקה הקרוב

או להצטרפות מנויים :
077-5309648

אי"ל: AE.148.148@GMAIL.COM

לקבלת החוברת בדוא"ל:
rabbirothhebrew@gmail.com

קח
הדפסה
היכל
הקודש